AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 3.9.2009
COM(2009) 449 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

a 92/91/EGK (az ásványi nyersanyagok fúrólyukon keresztül történő kitermelése) és a 92/104/EGK (az ásványi nyersanyagok külszíni és felszín alatti kitermelése) munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági irányelv gyakorlati végrehajtásáról

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK, AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK, AZ EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁGNAK ÉS A RÉGIÓK BIZOTTSÁGÁNAK

a 92/91/EGK (az ásványi nyersanyagok fúrólyukon keresztül történő kitermelése) és a 92/104/EGK (az ásványi nyersanyagok külszíni és felszín alatti kitermelése) munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági irányelv gyakorlati végrehajtásáról

1. BEVEZETÉS

Ez a jelentés a Bizottság azon kötelezettségvállalásából[1] következik, hogy javító célzattal értékelje a szabályozási keret gyakorlati végrehajtását. Alapvetően a tagállamok által rendelkezésre bocsátott nemzeti jelentéseken[2] és egy független szakértői jelentésen alapul, amely minden érintett magán és/vagy állami gazdasági ágazatban elemzi a két irányelv gyakorlati végrehajtását. Felhasználja a munkahelyi balesetekről és megbetegedésekről készült európai statisztikákat és felméréseket[3], valamint az irányelvek átültetéséről a Bizottságtól származó információkat is.

Ez az értékelés kizárólag az EU-15 országaiban két irányelv átültetésére és végrehajtására terjed ki, amelyek a következők: az ásványi nyersanyagok fúrólyukon keresztül történő kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeiről szóló, 1992. november 3-i 92/91/EGK tanácsi irányelv[4], valamint az ásványi nyersanyagok külszíni és felszín alatti kitermelésével foglalkozó iparágakban dolgozó munkavállalók biztonsága és egészségvédelme javításának minimumkövetelményeiről szóló, 1992. december 3-i 92/104/EGK tanácsi irányelv[5]. A Bizottság úgy véli, hogy ez az értékelés egyben hasznos információforrás lehet az irányelvek alkalmazásához a 12 új tagállamnak is, amelyek időközben csatlakoztak az EU-hoz.

A nyersanyag-kitermelő iparágak nem tartoznak a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi minimumkövetelményekről (első egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) szóló 89/654/EGK irányelv hatálya alá. Az ebben az ágazatban dolgozók valószínűleg különösen nagy kockázatoknak vannak kitéve, ezért a munkavállalók

---

1 „A munka minőségének és termelékenységének javítása: a munkahelyi egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos közösségi stratégia 2007-2012 között” című közleményben, COM(2007) 62 végleges, 2007. február 21.

2 Ezeket a 92/91/EGK irányelv 12. cikke és a 92/104/EGK irányelv 13. cikke értelmében küldték meg a Bizottságnak. Ezeket a cikkeket később a 2007/30/EK irányelv hatályon kívül helyezte. A szociális partnerek csaknem mindegyik tagállamban részt vettek a jelentések elkészítésében. Belgium és Luxemburg nem nyújtott be nemzeti jelentést.

3 A munkahelyi balesetek európai statisztikája (ESAW), az elismerten munkahelyi megbetegedésekről szóló adatok (EODS) és munkaerő-felmérés (LFS) az Eurostattól. A népegészségre és a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó közösségi statisztikáról szóló 1338/2008/EK rendelet (HL L 354., 2008.12.31., 70. o.), amelyet nemrégiben fogadtak el, szoros együttműködést ír elő az Eurostat és a releváns nemzeti szervek között annak érdekében, hogy az adatokat az egész EU-ban harmonizált módon gyűjtsék és dolgozzák fel.

4 HL L 348., 1992.11.28., 9. o.

5 HL L 404., 1992.12.31., 10. o.

munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében két egyedi irányelvben (92/91/EGK irányelv és 92/104/EGK irányelv) rájuk külön rendelkezések vonatkoznak.

A 92/91/EGK irányelv kifejezetten az ásványi nyersanyagok (szárazföldi és tengeri) fúrólyukon keresztül történő feltárásával és kinyerésével foglalkozó nyersanyag-kitermelő iparágakban dolgozók biztonságára és egészségvédelmére alkalmazandó, míg a 92/104/EGK irányelv a nyersanyag-kitermelő iparágak többi ágazatára terjed ki, vagyis a felszíni vagy felszín alatti bányákban vagy kőbányákban fellelhető ásványi anyagok feltárására és kinyerésére.

A 92/91/EGK és a 92/104/EGK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésével összhangban a 89/391/EGK irányelv a két említett irányelv hatálya alá tartozó területekre teljes egészében alkalmazandó.

Mivel a két irányelv a gyakorlati végrehajtás szempontjából sok tekintetben hasonlít egymásra, ez a jelentés csak akkor fogja őket külön említeni, amikor az egyik vagy másik irányelv adott szempontját kell kiemelni.

2. JOGHATÁS

A tagállamok nemzeti jelentései rámutatnak, hogy az irányelvek formailag (ésszerűsítés és kodifikálás) mindegyik tagállamra hatással voltak, amely eredményeképpen a meglévő jogszabályokat egységes szerkezetbe foglalták és aktualizálták.

Lényegét tekintve: a legtöbb tagállamnak már voltak jogszabályai ezen a téren, de az irányelvek fontos új fogalmakat vezettek be (mint pl. a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum) a nemzeti jogszabályokba. Az egyik tagállamban, Írországban, az irányelvek átültetésének hatásaként az ezen a téren tapasztalt jogsértések – amelyek eddig csak magánjogi jogsértésnek minősültek – egyben büntetőjogi jogsértéssé váltak.

3. FIGYELEMFELKELTÉS ÉS KÍSÉRŐ INTÉZKEDÉSEK

Az irányelveket átültető nemzeti intézkedéseket minden tagállamban közzétették, és figyelemfelkeltő kampányokat szerveztek olyan tevékenységekkel, mint pl. brosúrák, iránymutatások és sajtóközlemények kiadása, valamint az irányelvben szereplő fogalmakról a hatóságok, a munkáltatók és a munkavállalók képzését célzó szemináriumok és konferenciák szervezése. Néhány esetben az érintett vállalatok közvetlenül kapták meg ezeket az információkat.

A szociális partnerek saját részükről a szabályokról tájékoztató információkat dokumentáció (pl. a helyes gyakorlatokat illusztráló útmutatók) formájában terjesztették, a képzéseket pedig konferenciák és szemináriumok keretén belül valósították meg.

A fent említett tájékoztató kampányok összességében kielégítőnek bizonyultak: a szabályokat jobban bevitték a köztudatba, és elősegítették, hogy a balesetek és a munkahelyi megbetegedések megelőzése a vállalati kultúra részévé váljon.

4. ÁTÜLTETÉS

Annak ellenére, hogy a szociális partnerekkel előzetes részletes konzultációkat folytattak külön-külön mindkét irányelvről, amelyet a Tanács egyhangúlag elfogadott, a tagállamok kb. fele elmulasztotta az átültetési határidőket. Az EK-Szerződés 226. cikke értelmében e tagállamok ellen a Bizottság jogsértési eljárást indított, amely esetenként még az átültetés megvalósulása előtt a Bíróság ítéletéhez vezetett.

Annak elemzése, hogy a nemzeti jogszabályok megfelelnek-e az EK-irányelveknek, arra látszik rávilágítani, hogy bizonyos kivételekkel az irányelvek követelményei általában szöveghűen lettek átültetve. Találtak néhány hiányosságot a több vállalatból jelen lévő munkavállalók felelőssége (az irányelvek 3. cikkének (3) bekezdése), az egészségügyi felülvizsgálat (az irányelvek 8. cikke), a kotrással történő nyersanyag-kitermelés alóli eltérés (a 92/104/EGK irányelv 12. cikke) és a mellékletek néhány pontja tekintetében, amelyekben a biztosított védelem nem felelt meg az irányelvekben előírt minimumkövetelményeknek.

5. HELYSZÍNI INTÉZKEDÉSEK: A KÉT IRÁNYELV VÉGREHAJTÁSA A GYAKORLATBAN

Fő szempontok

A nyersanyag-kitermelő iparágakban igen különböző sajátosságokkal rendelkező vállalatok széles köre vállal aktív szerepet – kis- és nagyvállalatok egyaránt. A tengeri fúrás ágazatában például javarészt nagy nemzetközi vállalatok érintettek, míg a díszkőfejtő és kőbányászati ágazatban sok kis, családi tulajdonban lévő vállalat tevékenykedik. Mindegyik vállalattípus különböző tulajdonságokkal rendelkezik, és az egészségvédelmi és biztonsági politika mindegyikben saját egyedi helyzetéhez van igazítva.

A dolgozók egészségvédelmének és biztonságának javítására irányuló törekvések ellenére a nyersanyag-kitermelő iparágak még mindig nagy kockázatú ágazatnak számítanak a munkahelyi balesetek és megbetegedések tekintetében egyaránt.

A független szakértői jelentésben[6] szereplő felmérés szerint a bányabalesetek 10 %-át (92/104/EGK) technikai hiányosság okozza, pl. a szabványoknak nem megfelelő felszerelések, míg a maradék 90 % szervezési hiányosságokból, pl. a nem eléggé egyértelmű utasítások és a dolgozók rossz veszélyfelismeréséből adódik.

A nyersanyag-kitermelő iparágakban a nagy- és középvállalatok helyzetének értékelése általában azt mutatja, hogy az irányelvekben előírt fő biztonsági minimumkövetelmények tekintetében a tagállamok, illetve a nyersanyag-kitermelő iparágak között nincsenek nagy különbségek. A biztonsági és egészségügyi dokumentumra, a koordináló munkáltató felelősségére, a dolgozók képzésére és felügyeletére, valamint az vészhelyzeti intézkedésekre vonatkozóan az irányelvek alkalmazása alapvetően kielégítőnek tűnik.

---

[6] Gerhard Czuck, "Prevention 2000 Plus: A successful prevention strategy for better S & H at work in small and middle-sized enterprises" (Sikeres megelőzési stratégia a kkv-kban a jobb munkahelyi biztonságért és egészségvédelemért), at ISSA/Chamber of Mines conference "Mines and Quarries: Prevention of Occupational Injury and Disease Conference" (Bányák és kőbányák: Konferencia a munkahelyi sérülés és megbetegedés megelőzéséről), Sandton Konferenciaközpont, Dél-Afrikai Köztársaság, 2003. május 19-21.

Másfelől a kisebb vállalatoknál a hatékony egészségvédelmi és biztonsági politikához általában hiányzik a pénzügyi forrás és a szaktudás. Mindezek ellenére a nemzeti jelentések, úgy tűnik, arra utalnak, hogy a tagállamok nem fogadtak el külön szabályokat a kis- és középvállalatok (kkv-k) sajátosságainak figyelembevételére, kivéve például a hatóságok erőfeszítéseit a kkv-k bizonyos adminisztratív eljárásainak javítására és ésszerűsítésére. A tagállamok külön a kkv-k részére szintén szerveztek tájékoztató kampányokat. Az egyik tagállamban (Portugália) azok a kisvállalatok, amelyek jól teljesítenek a munkahelyi egészségvédelem és a biztonság terén, kevesebb társadalom- és betegbiztosítási járulékot fizetnek.

Bizonyos proaktív megelőző intézkedések hatékonynak bizonyultak a balesetek számának csökkentésében.

Ide tartoznak a „kvázibaleseteken” (azaz veszélyes munkakörülmények, amelyek csaknem balesetet okoztak) alapuló képzések, amikor az érintett dolgozók elmesélik történetüket, valamint a helyszíneken gyerekek képeinek feltüntetése biztonsági üzenetekkel a nyersanyag-kitermelő iparágban dolgozó szüleik számára. Bizonyos esetekben a dolgozók családjával felveszik telefonon a kapcsolatot, hogy ezáltal is ráébresszék őket a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági intézkedések fontosságára.

A fúrólyukon keresztül történő kitermelésben (92/91/EGK) főleg nagy- és középvállalatok vesznek részt. A helyszíni értékelés rámutatott, hogy a különböző tagállamokban működő különféle vállalatokban a biztonsági és egészségvédelmi irányítás igen hasonló. Rendszerint tudatában vannak az ágazat sajátos kockázatainak, sőt általában még a versenytársak is megosztják egymással az egészségvédelmi és biztonsági problémákra felhívó információkat. A napi egészségvédelmi és biztonsági irányítást értekezletek, felügyelet és munkaengedélyek biztosítják, amelyek elő vannak írva az olyan munkák esetében, amelyek az irányelvvel[7] összhangban különösen veszélyes helyzeteket vonnak magukkal.

A szén, fémércek és ipari ásványok külszíni kitermelésében (92/104/EGK irányelv) érintett vállalatok főleg nagyvállalatok, amelyek gyakran alkalmaznak gépesített folyamatokat. Rendszerint úgy vélik, hogy az egészségvédelmi és biztonsági intézkedések nem csak költségeket, hanem profitot is termelnek, és a költségek általában kisebbek, mint a munkahelyi balesetek és megbetegedések költségei. Ezek a vállalatok gyakran nagy kihívásnak tartják, hogy meggyőzzék dolgozóikat az egészségvédelmi és biztonsági intézkedések fontosságáról. Ezzel szemben a díszkőfejtésben érintett vállalatok főleg kkv-k: ezek elsősorban családi tulajdonú vállalatok 3-10 alkalmazottal, gyakran kézi eljárásokat alkalmaznak, és dolgozóik közvetlenebbül ki vannak téve az olyan kockázatoknak, mint pl. a por vagy a sziklaomlás. A kkv-k valószínűleg tehernek tekintik az egészségvédelmi és biztonsági intézkedéseket, és hajlamosak nem teljes egészében végrehajtani az irányelv követelményeit.

KERET: A kkv-knak a hatékony egészségvédelmi és biztonsági politika működtetéséhez nagyobb támogatásra van szükségük. Mindezt a tagállamoknak kell biztosítaniuk hatékonyan kezelve az érintett vállalatok sajátosságait. A tagállamoknak ezt a problémát be kell illeszteniük a munkahelyi egészségvédelmi és biztonsági közösségi stratégia (2007–12) keretén belül elfogadandó nemzeti stratégiájukba.

---

[7] A 92/91/EGK irányelv melléklete A. részének 2.8. pontja. A 92/104/EGK irányelv melléklete A. részének 1.8. pontja hasonló rendelkezéseket tartalmaz.

Munkahelyi körülmények

A két irányelv 3. cikke (1) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a munkáltatóknak meg kell hozni a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy a munkahelyek megtervezése, építése, felszerelése, üzembe helyezése, működtetése és karbantartása oly módon történjék, hogy a munkavállalók a rájuk bízott munka elvégzéséből kifolyólag ne veszélyeztessék saját, illetve más munkavállalók biztonságát, illetve egészségét.

A nyersanyag-kitermelő iparágakban tevékenykedő vállalatok a balesetvédelem tekintetében látszólag általában megfelelnek ezeknek a rendelkezéseknek, ám a potenciális hosszú távú káros egészségügyi hatást illetően a különböző tagállamok vállalatai között különbségek mutatkoznak. A problémák ilyen esetekben a következőkre vezethetők pl. vissza: helytelen testhelyzet, elavult felszerelések, a nehéz berendezések kézi működtetése vagy egészségtelen környezeti viszonyok, mint pl. a túl magas vagy alacsony hőmérséklet, páratartalom, zajszint, vibráció vagy a por elleni megfelelő védelem hiánya. A problémák némelyike azért jelentkezik, mert a berendezések korszerűsítése költséges, és/vagy esetenként gyakorlati problémákat okoz, vagy pedig az érintett dolgozók nem kaptak megfelelő képzést.

A fúrólyukon keresztül történő kitermelés (92/91/EGK) tekintetében a helyzet eléggé kedvezőnek tűnik, ugyanis az elavult berendezéseket gyakran cserélik le újakra, a mechanikus eljárások javítják a potenciálisan veszélyes munkahelyek helyzetét, és intézkedések születnek a zajszint és a szennyeződések csökkentésére.

A dolgozók képzettsége

Az irányelvek 3. cikke (1) bekezdésének c) pontja előírja, hogy meg kell hozni a szükséges intézkedéseket arra, hogy különösen veszélyes munkával csak megfelelő képesítéssel rendelkező személyzetet bízzanak meg, és e munkát az utasításoknak megfelelően végezzék.

A helyszíni értékelés szerint a vállalatoknak a különleges feladatok elvégzéséhez szükséges képzettségekről általában szabályai vannak.

A fúrólyukon keresztül történő kitermelés (92/91/EGK) tekintetében a szárazföldi ágazatban szabályok írják elő, hogy különleges munka vagy vészhelyzeti feladat elvégzéséhez a dolgozóknak szakképesítést igazoló bizonyítvánnyal kell rendelkezniük. Az Északi-tenger mentén több tagállam és vállalat dolgozik azon, hogy megegyezés szülessen a képzési követelményekről, ami megkönnyíti a munkavállalók szabad mozgását.

KERET: A nyersanyag-kitermelő iparágak nemzeti hatóságait és szociális partnereit felkérik, hogy igyekezzenek a képzési követelményekről mielőbb megegyezésre jutni, amelyet a kockázat mértékétől és/vagy típusától függően az egész EU-ban alkalmazni lehet a dolgozókra. Ebben segítséget nyújthat a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság és ennek a bányászattal és egyéb kitermelő iparágakkal foglalkozó állandó munkacsoportja.

Biztonsági és egészségvédelmi dokumentum

Az irányelvek 3. cikke (2) bekezdése értelmében, amely mindkét esetben hasonlóan van megszövegezve, a munkáltató biztosítja a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum elkészítését és naprakésszé tételét. A biztonsági és egészségvédelmi dokumentum különösen azt mutatja be, hogy: i. meghatározták és felmérték a munkahelyen a munkavállalókat fenyegető kockázatokat, ii. az irányelv célkitűzéseinek megvalósítása érdekében megfelelő

intézkedéseket tettek, és iii. a munkahely és az eszközök kialakítása, használata és karbantartása biztonságos.

Megállapítást nyert, hogy a nagyvállalatok és a kkv-k általában egyaránt készítenek biztonsági és egészségvédelmi dokumentumot. Nem mindegyik vállalat szentel neki azonban ugyanakkora figyelmet, valamint a dokumentum hosszát és tartalmát illetően jelentős különbségek vehetők észre. Ezenkívül a legkisebb vállalatok, úgy tűnik, nem aktualizálják rendszeresen a dokumentumot. A biztonsági és egészségvédelmi dokumentum rendszerint a vállalaton belül mindenkire kiterjed, ideértve az alvállalkozókat és az önálló vállalkozókat is.

A dokumentum előnyeit általában elismerik, a kockázatelemzések pedig elősegítik a munkahelyi balesetek és megbetegedések hatékonyabb megelőzését. A dokumentum aktualizálását gyakran maguk az érintett dolgozók kezdeményezik, például olyan munkalapok segítségével, amelyeken feljegyzik az általuk tapasztalt kockázatokat. Balesetek kivizsgálását, illetve a kvázibalesetek jelentését és részletes elemzését, valamint a dolgozókkal folytatott megbeszéléseket – amikor is előterjeszthetik elképzeléseiket a helyzet javításával kapcsolatban – követően a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum aktualizálására lehet szükség.

Néhány végrehajtó szerv már dolgozik a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum harmonizálásán, amely például egy szabványminta segítségével valósulhatna meg. A 92/91/EGK irányelv értelmében (fúrólyukon keresztül történő kitermelés) például az Északi-tenger fúróvállalkozói az érintett országok[8] végrehajtó szerveivel együttműködve közös biztonsági és egészségvédelmi dokumentummintát állítottak össze. Mindez lehetővé teszi, hogy ne kelljen új dokumentumot összeállítani minden olyan esetben, amikor például egy fúróplatformot hasonló feladatok elvégzésére másik országba szállítanak (feltéve, ha nem változnak a munkakörülmények), ami megkönnyíti az érintett vállalatok és végrehajtó szervek dolgát egyaránt.

A munkavállalók képviselői fontos szerepet játszhatnak a vállalat biztonsági és egészségvédelmi politikájában. A helyszíni értékelés megállapította, hogy a munkavállalókkal vagy képviselőikkel általában konzultálnak a biztonsági és egészségvédelmi dokumentumról, bár nem mindig, és nem ugyanolyan mértékben. Az értékelés arra is rámutatott, hogy a munkavállalói képviselők bizonyos mértékben és esetekben vonakodnak befolyásuk gyakorlásától. Az értékelés szerint ez arra vezethető vissza, hogy nem elég képzettek, vagy nincs elég tapasztalatuk a vállalat általános egészségvédelmi és biztonsági politikáját illetően: néhány munkavállalói képviselő gyakorlati problémák, mint pl. a bérszint, munkaidő és munkabiztonság megoldására lehet specializálódva, és kevesebb tapasztalattal rendelkezhet a megelőzési kultúra vállalati bevezetésében.

KERET: A hatékony biztonsági és egészségvédelmi dokumentumok összeállításának elősegítése, valamint a vállalati megelőzési kultúra kialakítása érdekében – különösen a kkv-k esetében – több gyakorlati információra, valamint a munkavállalók képviselői körében a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum fontosságának nagyobb mértékű tudatosítására van szükség.

Alvállalkozók és önálló vállalkozók

[8] Dánia, Németország, Hollandia, Norvégia és az Egyesült Királyság.

Az irányelvek 3. cikkének (3) bekezdése, amelynek szövege azonos mindkét irányelvben, előírja, hogy ahol több vállalkozás munkavállalói tartózkodnak egyazon munkahelyen, minden munkáltató a saját ellenőrzése alá tartozó összes ügyért felel. A munkahelyért felelős munkáltató továbbá összehangolja a munkavállalók biztonságára és egészségvédelmére vonatkozó intézkedések végrehajtását, továbbá a biztonsági és egészségvédelmi dokumentumban rögzítik őket.

Az értékelés szerint az alvállalkozók igénybevétele egyre gyakoribb, és a munka koordinálása nem mindig kielégítő. Az alvállalkozókkal dolgozó vállalatok azonban általában ellenőrzik az alvállalkozók tapasztalatait és ismereteit a biztonsági és egészségvédelmi követelményekről. A fővállalkozó általában rendszeres időközönként kötelező biztonsági képzést is biztosít.

Problémák időnként azért merülnek fel, mert az alvállalkozó által legtöbbször átmenetileg vagy csak szezonális munkára bérelt dolgozók nem elég képzettek, ezért velük gyakrabban történik munkahelyi baleset. Úgy tűnik azonban, hogy ezen a területen az alvállalkozókkal kevesebb a probléma, mint más nagy kockázatú ágazatokban, pl. az építőiparban.

KERET: Mivel a nyersanyag-kitermelő iparágakban és más ágazatokban az alvállalkozók alkalmazásából problémák adódnak, valamint követve a 2007–12. évi közösségi stratégiában foglaltakat, a Bizottság megvizsgálja az alvállalkozók alkalmazásának sajátos problémáit. Az ágazatban a helyes gyakorlat más ágazatok javára is válhat, és mindez uniós szinten elősegíthető a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság, ennek a bányászattal és egyéb kitermelő iparágakkal foglalkozó állandó munkacsoportja és a nyersanyag-kitermelő iparágakról szociális ágazati párbeszéddel foglalkozó bizottság közreműködésével.

Tűzoltás és életmentés

A két irányelv 4. és 5. cikke, amelynek szövege azonos mindkét irányelvben, különleges minimumkövetelményeket állapít meg a tűz és robbanás, illetve egészségkárosító légkör elleni védelemre, és biztosítja a menekülésre és mentésre szolgáló megfelelő eszközöket.

Ezek a követelmények a tűzoltóberendezések elhelyezésének, valamint tűzoltógyakorlatok és különleges tűzoltó és/vagy mentőcsapatok szervezésének köszönhetően úgy tűnik, hogy általában teljesülnek a gyakorlatban. A futószalagokra esetenként surlódásérzékelőt szerelnek, hogy el lehessen kerülni a túlhevülést.

A mentőcsapatok számára gyakran biztosítanak készenléti közlekedési eszközöket is (mentőautót és –helikoptert) a gyülekezési pontokon és a vészhelyzeti menekülőkamrákon túlmenően. A tapasztalat bebizonyította a menekülési és életmentési eszközök meglétének fontosságát, ideértve a mentőcsapatokét is, akiknek gyakran igen veszélyes körülmények között, pl. közvetlenül robbanás után kell helytállniuk.

Egészségügyi felülvizsgálat

Az irányelvek 8. cikke előírja, hogy minden munkavállaló számára biztosítsanak egészségügyi felülvizsgálatot még mielőtt a nyersanyag-kitermelő iparágakban feladat elvégzésével megbízzák, illetve rendszeres időközökben ezt követően is. Az irányelvek azt is megjegyzik, hogy ezeket az intézkedéseket a nemzeti joggal és/vagy gyakorlatokkal összhangban kell bevezetni.

A munkavállalók egészségügyi felülvizsgálata általában az irányelvben előírtaknak megfelelően történik. Legtöbbször munkahelyi orvos végzi, nem pedig háziorvos, és a szigorúan munkahelyi egészségvédelmi kérdéseken túl más témákra is kiterjedhet, mint pl. dohányzásellenes kampányokra és étkezési tanácsokra. Néhány tagállamban a nyugdíjba vonult munkavállalókon utóellenőrzéseket is végeznek (pl. egykori szénbányászoknak 5 évente).

Végrehajtás

A legtöbb tagállamban az irányelveket átültető nemzeti jogszabályok végrehajtása a munkaügyi felügyeleti hatóságok felelőssége. Ezek a hatóságok azonban a legtöbb tagállamban nem foglalkoznak a nyersanyag-kitermelő iparágakkal: ehelyett külön szerveket állítottak fel az iparág felügyeletére, leginkább viszonylag fontos gazdasági pozíciója és a különleges kockázatok miatt. A munkavállalók egészségvédelmének és biztonságának felügyeletéért felelős végrehajtó hatóságok esetleg összehangolhatnák tevékenységeiket, és megoszthatnák egymással információikat, ideértve a szaktudást is, mivel előfordulhat, hogy a különböző szakosztályok az egészségvédelmi és biztonsági „vívmányok" különböző területeivel foglalkoznak, így nem biztos, hogy rálátásuk van az egész problémára. A munkaügyi felügyeleti hatóság például a 89/391/EGK keretirányelvet, a bányászati felügyelet pedig a 92/91/EGK és a 92/104/EGK irányelvet hajthatja végre.

A nagyobb vállalatoknak gyakran megvannak a szükséges pénzügyi és szervezeti forrásai ahhoz, hogy hatékony egészségvédelmi és biztonsági politikát folytassanak, és általában rendszeres kapcsolatban állnak a végrehajtó hatóságokkal.

KERET: Lehet több olyan végrehajtó hatóság is, amely a tagállamokban a nyersanyag-kitermelő iparágakra alkalmazandó jogszabályok végrehajtásával foglalkozik. Az e szervek közötti kölcsönös együttműködést és információcserét mindegyik tagállamban fejleszteni kell az egészségvédelmi és biztonsági politika minden szempontjának átfogó kezelése érdekében. A vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottsága[9] segítséget nyújthat ebben a kérdésben.

6. ÁLTALÁNOS ÉRTÉKELÉS

6.1. A két irányelv legfontosabb kedvező hatásai

Nemzeti jelentéseikben a tagállamok hangsúlyozták a két irányelv kedvező hatását, mely szerint a vállalatok általuk jobban megismerték a munkahelyi egészségvédelem és biztonság kérdését, különösen a kockázatértékelés és a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum segítségével, ami arra ösztönözte a vállalatokat, hogy az egészségvédelmi és biztonsági, valamint a megelőzési politikát kiemelt kérdésként kezeljék. Az irányelvekben előírt intézkedéseket kellőképpen alaposnak és általánosnak érezték ahhoz, hogy az érintett vállalatokban felmerülő kockázatokat rugalmasan lehessen kezelni. További megemlített előnye az, hogy az uniós szintű minimumkövetelmények az egészségvédelmi és biztonsági szabványok tekintetében megszüntették a versenyt a vállalatok között, mivel mindannyiuknak alkalmazniuk kellett őket.

[9] A Bizottság 1995. július 12-i határozata a vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottságának létrehozásáról (HL L 188., 1995.8.9., 11. o.)

Az irányelvek egyik fontos hatása az volt, hogy a vállalatok áttértek a munkahelyi egészségvédelem és biztonság átfogó politikájára. A több vállalat munkavállalóit foglalkoztató helyszíneken az egészségvédelmi és biztonsági intézkedéseket koordináló rendelkezéseket szintén az irányelvek fontos pozitív újításának tekintették.

A kisebb kőbányákban dolgozó kkv-k egészségvédelmi és biztonsági körülményei, úgy tűnik, bizonyos mértékben javultak a (bányászatról szóló) 92/104/EGK irányelvnek köszönhetően; az ilyen típusú vállalatok az irányelv elfogadása előtt látszólag nem foglalkoztak a kérdéssel.

6.2. A végrehajtás fő problémái

A fent leírtak szerint tehát a két irányelv adta rugalmasságot általában örömmel fogadták, noha ez azt is jelentheti, hogy a vállalatok nehéznek tartják a dolgozók előírt biztonságára és egészségvédelmére vonatkozó szabványok pontos meghatározását, valamint az irányelvek rendelkezéseinek gyakorlati alkalmazását. A jelentés továbbá hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak a 92/91/EGK irányelv által adott mozgástér azt eredményezheti, hogy a tagállamok különbözőképpen fogják végrehajtani az irányelvet, ami olyan helyzeteket idézhet elő, amikor bizonyos feltételeket az egyik tagállam elfogad, a másik viszont nem.

A munkáltatók megemlítik, hogy a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum olykor csak megduplázza az előírt dokumentumokat, pl. a bányászati engedélyek esetében. Ez a probléma az irányelvek tagállamokban történő végrehajtásával hozható összefüggésbe, és esetleg a nyersanyag-kitermelő iparágakban a különböző műveletekhez előírt különféle dokumentumok összevonásával oldható meg, feltéve ha teljes mértékben megegyeznek a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum követelményeivel.

KERET: Az adminisztráció csökkentése érdekében a tagállamok fontolóra vehetnék a biztonsági és egészségvédelmi dokumentum és a nyersanyag-kitermelő iparágakban a különféle műveletekhez előírt, más dokumentumok összevonását, hogy ezáltal a vállalatoknak ne kelljen több, hasonló jellegű dokumentumot készíteniük.

A kkv-k legtöbbször csak tehernek tekintik az irányelv követelményeinek végrehajtását. Valószínűleg a balesetbiztosítás és a megelőző intézkedések költségeire összpontosítanak, és hajlamosak figyelmen kívül hagyni a sokkal nagyobb, rejtett jövőbeli költségeket, amelyek például a termelésveszteségből eredhetnek, valamint a munkahelyi balesetek és megbetegedések miatt szükséges anyagok és átszervezés költségeiből.

A nemzeti jelentések és a helyszíni értékelés néhány tagállamban azt állapították meg, hogy a munkavállalók gyakran nem jelentik be az összes bejelentendő balesetet. Ennek oka a vállalat hírnevével vagy a szerződéses büntetések elkerülésével függhet össze. Ez azt jelenti, hogy a hatóságok az érintett ágazatban nem kapnak pontos képet a helyzetről, így nem tudják biztosítani a munkavállalók védelmének javítását. A balesetek bejelentésének hiánya olyan probléma, amelyet a végrehajtó hatóságok működésének javításával összefüggésben kell kezelni.

A nemzeti jelentések arra is rámutatnak, hogy a munkáltatók esetenként a költségek miatt nem korszerűsítik berendezéseiket, és a helyszíni értékelés megállapította, hogy néhány munkáltató a környezetvédelmi aggodalmaknak nagyobb jelentőséget tulajdonít, mint a munkavállalók egészségvédelmének és biztonságának.

A végrehajtó szervek sokszor ugyanolyan megközelítéssel kezelik a kkv-kat, mint a nagyobb vállalatokat, figyelmen kívül hagyva a kisebb vállalatok sajátosságait és gyakran korlátozottabb forrásait. Baleset esetén a nagyvállalat hírnevén esett esetleges csorba nagyobb visszatartó erőt jelent, mint a büntetés. Néhány munkáltató véleménye szerint a végrehajtó szervek túlságosan a berendezések biztonságára koncentrálnak, és nem foglalkoznak eléggé a munkavállalók képzésével (szervezeti szempontok, képzés és a biztonsági kultúra népszerűsítése).

A biztonsági és egészségvédelmi dokumentum elkészítésekor és/vagy használatakor bizonyos fázisokban konzultálnak a munkavállalókkal, de különböző mértékben, és nem rendszeresen. Az irányelv kötelezővé teszi a munkavállalókkal folytatott konzultációt, de úgy tűnik, hogy ez csak ritkán történik meg ténylegesen.

7. A JOGSZABÁLYOK HATÉKONYSÁGÁNAK ÉRTÉKELÉSE

Nehéz bebizonyítani, hogy objektív összefüggés lenne a nyersanyag-kitermelő iparágakban az irányelvek végrehajtása és a munkahelyi balesetek és megbetegedések terén tapasztalt javulás között. Minden ilyen kísérlet bonyolult, ugyanis a munkahelyi balesetek és megbetegedések sok olyan tényező eredményeként alakulnak ki, amelyekre nem terjednek ki az irányelvekben előírt szabályok.

Figyelembe kell venni azt is, hogy a munkahelyi megbetegedéseket gyakran jóval azután diagnosztizálják, hogy a munkavállaló szembesült volna a kockázati tényezővel, és az irányelvek tartalmaznak néhány új rendelkezést, míg más rendelkezéseket a meglévő nemzeti szabályokhoz illesztenek hozzá. Az irányelvek hatását ezért nehéz felmérni.

A fentiek fényében tehát a nyersanyag-kitermelő iparágak az erőfeszítések ellenére még mindig nagy kockázatú ágazatnak tekintendők.

a) A munkahelyi balesetekre és megbetegedésekre gyakorolt hatás

A nyersanyag-kitermelő iparágak a munkahelyi balesetek tekintetében nagy kockázattal járnak. A munkahelyi balesetek előfordulási aránya[10] ebben az ágazatban jóval magasabb, mint az összes tevékenységi ágazat átlaga: a három napnál hosszabb távolléttel járó balesetek tekintetében több mint a kétszerese (5 500 a 2 500-hoz képest), a halálos kimenetelű balesetek tekintetében pedig csaknem ötszöröse (14 a 3-hoz képest)[11]. Érdekes módon az 1986. évi becslések szerint[12] a halálos balesetek előfordulási aránya 1986-ban sokkal nagyobb volt (100 a 2005. évi 14-hez képest), tehát úgy tűnik, hogy a balesetek száma 1986 és 2005 között, amikor az irányelv hatályba lépett, jelentősen csökkent.

---

10 A munkahelyi balesetek európai statisztikájának (ESAW) módszere által meghatározott előfordulási arány a 100 000 foglalkoztatott munkavállalóra eső munkahelyi balesetek száma.

11 Forrás: Foglalkoztatási Főigazgatóság és Eurostat: „A munkahelyi balesetek okai és körülményei az EU-ban”, 1.11. ábra, 25. o.; Eurostat ESAW és munkaerő-felmérési (LFS) adatok, 2005.

12 Forrás: P.A. Walker, „Mining and quarrying in the European Economic Community, the safety and health aspects” (Bányászat és kőbányászat az Európai Gazdasági Közösségben, biztonsági és egészségvédelmi szempontok), *Safety and health in mining and quarrying industries: Proceedings of a symposium (A bányászati és kőbányászati iparágakban dolgozók biztonsága és egészségvédelme: egy luxembourgi szimpózium fejleményei), 1986. szeptember 10–12.,* 1988. 7-8. o.

A statisztikák[13] azt mutatják, hogy a halálos kimenetelű baleseteket is ideértve a legtöbb balesetet (az összes baleset 25 %-a) egy létesítmény/tárgy lezuhanása vagy összeomlása idézi elő (pl. egy metróalagút beomlása), míg a tűzesetek és robbanások – talán meglepően – kisebb arányt tesznek ki (5 % alatti arányt). Ezek a számadatok azonban *a legutolsó olyan eseményt veszik számba, amely eltér a normális állapotból, és közvetlenül a balesethez vezetett*: a legutolsó eseményt viszont más események idézhették elő, mint pl. tűzeset vagy robbanás egy bányában, ami egy alagút összeomlását eredményezte. Ebben az esetben az alagút összeomlását jegyzik fel az utolsó eseményként, de könnyen meglehet, hogy a kiinduló ok a tűz vagy a robbanás volt.

KERET: A bányászattal és egyéb kitermelő iparágakkal foglalkozó állandó munkacsoportnak a balesetek és ezek okainak kérdésében uniós szinten szorosan együtt kell működnie a nyersanyag-kitermelő iparágakról szociális ágazati párbeszéddel foglalkozó bizottsággal.

Az összes tevékenységi ágazat közül a nyersanyag-kitermelő iparágak ágazatában fordult elő legtöbbször munkahelyi megbetegedés még a többi nagy kockázatú ágazatok viszonylatában is: az esetek száma 1949 az építőipar 134 esetével, a mezőgazdaság 41 esetével és a közlekedés 29 esetével szemben. Az összes tevékenységi ágazatot tekintve ebben az ágazatban továbbá a legnagyobb a légzőszervi megbetegedések száma[14].

Az irányelvek elfogadása óta a vállalatok jobban ismerik a munkahelyi egészségvédelem és biztonság szempontjait, jobb szervezettséget mutatnak e téren, és a gépesítés mértéke is nőtt, aminek mind hozzá kell járulnia a balesetek és munkahelyi megbetegedések számának csökkenéséhez. A balesetek és munkahelyi megbetegedések száma azonban még mindig magas, ami gyakran több tényezőre vezethető vissza:

– úgy tűnik, hogy az ebben az ágazatban a vállalatok nagy részét képező kkv-knál több baleset történik, mint a nagyobb vállalatokban,

– a kisebb vállalatok munkáltatói gyakran sokkal kevesebb szakismerettel rendelkeznek a munkahelyi egészségvédelemről és biztonságról,

– a munkaritmus felgyorsult,

– a munkavállalók védelme helyett a munkáltatók időnként a termelékenységre és a környezetvédelemre összpontosítanak,

– néhány tagállamban a fiatal és/vagy bevándorló munkavállalók száma emelkedik, és ez utóbbiak gyakran nyelvi problémákkal küzdenek.

b) A termelékenységre, a foglalkoztatásra és a versenyképességre gyakorolt hatás

A legtöbb tagállam nem szolgáltatott információkat az irányelvek termelékenységre, foglalkoztatásra és versenyképességre gyakorolt hatásáról. Néhány tagállam[15] úgy véli, hogy az irányelvek intézkedései elősegítették a termelékenységet és a versenyképességet.

---

13 Forrás: Eurostat ESAW III. fázis, 2005. évi adatok.

14 Forrás: Eurostat EODS 2005.

15 Görögország és Portugália.

A nemzeti jelentések kiemelték, hogy az irányelvek végrehajtása a munkakörülmények javítására ösztönöz, ami vonzóbbá teszi a munkahelyet a munkavállalók számára, és növeli a termelékenységet. Az alacsonyabb baleseti ráta csökkenti a munkahelyi hiányzásokat, amely az okozott emberi szenvedésen túl számottevő gazdasági veszteséget is jelent.

8. JAVÍTÓ CÉLÚ JAVASLATOK

Mivel az irányelvek általánosan lettek megszövegezve, az a javaslat született, hogy gyakorlati útmutatókat, helyes gyakorlatot és egyéb információkat lehetne kidolgozni és terjeszteni, hogy egyértelművé váljanak az irányelvekben előírt kötelezettségek.

A biztonsági és egészségvédelmi dokumentumot illetően az értékelés az egyedi, főleg kisebb vállalatok, mint pl. a diszkőfejtő kőbányák számára a mintadokumentumok szükségességére hívja fel a figyelmet. Ezáltal javulni fognak a biztonsági és egészségvédelmi feltételek, ugyanis a vállalatok könnyebben készítik el a biztonsági és egészségvédelmi dokumentumot, és könnyebben találják meg a szükséges fejlődés értékelésének és bevezetésének módjait.

A végrehajtást illetően a felügyeleti szervek szakértő személyzete megkönnyítheti az érintett vállalatokkal folytatott kommunikációt: a javaslatok meggyőzőbbek lehetnének, és a vállalatok hajlandóbbak lennének végrehajtani őket. Ez is fontos lehet az összetett műveleti kihívásokkal szembenéző iparágak számára. Ezenkívül a felügyeleti hatóságok gyakran nem rendelkeznek elég személyzettel, így évente minden egyes vállalat felügyelete például nem valósítható meg. A vállalatok megemlítik, hogy a felügyeleti hatóságok gyakran a hiányosságok keresésére összpontosítanak, és nem vetnek fel megoldási javaslatokat a helyzet javítására, pedig az irányelvek általános jellege miatt szükség van gyakorlati javaslatokra is. Kiderült azonban, hogy a felügyeleti hatóságok a 92/91/EGK irányelvhez új végrehajtási technikákat dolgoznak ki adott témák, mint pl. a munkaidő és az életmentő műveletek ellenőrzésével.

A határokon átnyúló munkahelyekkel kapcsolatban problémák merülnek fel, ugyanis a különböző tagállamok különbözőképpen hajtják végre az irányelveket. Ezügyben a Bizottság folytatni kívánja azon törekvéseit, hogy ellenőrizze az átültető jogszabály megfelelőségét, sőt szükség esetén jogsértési eljárás indítson, hogy a nemzeti rendelkezéseket megfeleltesse az EK-irányelveknek. Az irányelvek azonban minimumkövetelményeket írnak elő, és a tagállamok ennél szigorúbb intézkedéseket is elfogadhatnak vagy fenntarthatnak[16].

Születtek javaslatok további uniós szintű összehangolásra is az ágazatban, amelyek elősegítenék az egyenlő versenyfeltételek kialakítását, és megkönnyítenék a személyek és berendezések szabad mozgását. Másik javaslat a vállalatok azon adminisztratív terheinek csökkentése, amelyek az irányelvek végrehajtásáról vagy betarttatásából származnak a tagállamokban. A Bizottság által a vállalatok adminisztratív terheinek csökkentésére előterjesztett, már folyamatban lévő cselekvési program[17] részeként a tagállamokat felkérik, hogy csökkentsék a vállalatokra háruló ilyen terheket, és ezen a téren ambiciózus célokat tűzzenek ki.

---

16 A 89/391/EGK keretirányelv 1. cikkének (3) bekezdése. Lásd még a Bíróság ítéletét a C-84/94 Egyesült Királyság kontra Tanács [1996] ECR I-5755 ügyben, 17. bekezdés.

17 COM(2007) 23.

A (bányászatról szóló) 92/104/EGK irányelv lehetséges módosításait illetően a következő javaslatok születtek:

– külön kell választani a szénbányászatot és az egyéb ásványi anyagok kitermelését és bányászatát a két ágazat sajátos problémái miatt. Másik javaslat az volt, hogy az irányelv módosítása helyett inkább biztosítsanak gyakorlati útmutatót a bányászati műveletek minden egyes típusához,

– ideértve a következőket: részletesebb rendelkezések a berendezések felhasználóinak védelméről a robbanószerek, illetve a kőhalmok közt rejlő, eltávolítandó robbanószerek kockázata ellen; az alagutakban, ahol előkészületi vagy fejlesztési munkák folynak ideiglenes menedékhelyek vagy biztonsági kamrák felállítása, amíg el nem készülnek az állandó menekülőutak; valamint a járművekre tűzoltó- és önmentő készülékek felszerelése.

Mivel ezek a gyakorlati javaslatok technikai jellegűek, a bányászattal és egyéb kitermelő iparágakkal foglalkozó állandó munkacsoporttal fogják őket megvitatni, tekintettel az irányelv (92/104/EGK irányelv 11. cikke) technikai kiigazítása szükségességének felmérésére.

9. KÖVETKEZTETÉSEK

Jóllehet a 15 érintett tagállamban a két irányelv végrehajtása látszólag viszonylag kielégítő, és a nyersanyag-kitermelő iparágakban a balesetek aránya csökkenőben van, a balesetek és a munkahelyi megbetegedések eseteinek száma elfogadhatatlanul magas, és ebben az ágazatban a munkavállalók továbbra is nagy kockázatoknak vannak kitéve.

A helyzet javítása érdekében a 2007–12. évi közösségi stratégia arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a munkahelyi balesetek és betegségek előfordulásának csökkentése érdekében mennyiségi célkitűzéseket meghatározó nemzeti stratégiákat fogadjanak el, hogy a legrosszabb eredményeket felmutató ágazatokat, mint pl. a nyersanyag-kitermelő iparágakat és vállalatokat vegyék célba, és hogy a leggyakoribb kockázatokra és a legkiszolgáltatottabb munkavállalókra összpontosítsanak.

A többi ágazathoz hasonlóan a vállalatok típusai között itt is egyértelmű választóvonal húzódik: a nagyvállalatok, különösen a fúróágazatban, viszonylag jól teljesítenek, míg a kkv-k, elsősorban a díszkőfejtő ágazatban, úgy tűnik, kevésbé vannak jól felszerelve ahhoz, hogy hatékony egészségvédelmi és biztonsági politikát folytathassanak.

A vállalatoknak egyértelműen nagyobb prioritásként kell kezelniük az egészségvédelmet és a biztonságot. A szociális/etikai megfontolásokon túl fontos pénzügyi okokkal is alátámasztható, hogy miért kell a vállalatoknak a balesetek és munkahelyi megbetegedések megelőzésére irányuló politikát folytatniuk. A megfelelő megelőzési politika egyértelmű pénzügyi előnyöket hoz: a vállalatoknak tudniuk kell, hogy nem csak a biztosítási díjak és a megelőzési intézkedések költségeit kell figyelembe venniük, hanem a balesetek és munkahelyi megbetegedések közvetettebb költségeit is (mint pl. a munkavállaló helyettesítésével kapcsolatos költségeket, a termelésveszteséget és a rossz hírnév okozta károkat), amelyek valószínűleg sokkal magasabbak. Ilyen pragmatikus oldalról szemlélve a megelőző intézkedésekbe történő befektetések eléggé kicsinek tűnnek, és a vállalatok valószínűleg hajlandóbbak lennének megtenni őket. A tagállamoknak aktívabb szerepet kell játszaniuk abban, hogy felhívják a vállalatok figyelmét ezekre a szempontokra.

A különböző típusú és méretű vállalatok között egyenletesebben kell megosztani az egészségvédelemmel és biztonsággal kapcsolatos tudást. Ez a tagállamok feladata lenne, amelyek e célt iránymutatások összeállításával és elsősorban a kisebb vállalatok segítésével és képzésével valósíthatnák meg, hogy utóbbiak ezáltal hatékony egészségvédelmi és biztonsági politikát folytathassanak. Az előrehaladás érdekében a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság és ennek a bányászattal és egyéb kitermelő iparágakkal foglalkozó állandó munkacsoportja[18] kézbe veheti a képzés sajátos kérdését. A 2007–12. közösségi stratégiában foglaltak szerint a Bizottság részletesebben megvizsgálja az alvállalkozók alkalmazásával kapcsolatos egyedi problémákat. Az ebben az ágazatban az alvállalkozókkal kapcsolatos tapasztalatokat más ágazatokra is át lehetne vinni. Ezzel összefüggésben nem szabad megfeledkezni az emberek szerepéről és fizikai határaikról egy olyan környezetben, amelyet egyre inkább a fejlett technológia ural.

A Bizottság úgy véli, hogy ez a jelentés, amely az EU-15 országaitól származó információkon alapul, hasznos javaslatokat tartalmaz a két irányelv alkalmazásához a 12 új tagállamnak is, amelyek időközben csatlakoztak az EU-hoz. A nemrégiben történt bányászbalesetek jól szemléltetik a helyzet további javításának szükségességét.

Az egyik következtetés, amelyet ebből az értékelésből le lehet vonni, a munkavállalók képviselőinek fontos szerepe és a helyes gyakorlat egymással való megosztásának szükségessége. A bilbaói székhelyű Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség részt vállalhat a sajátos, célzott információk terjesztésében, különösen az EU-hoz nemrégiben csatlakozott tagállamok számára.

Időközben több tagállam is hangsúlyozta, hogy az irányelvek módosítása pillanatnyilag nem szükséges, valószínűleg az irányelvek általános szövegezése miatt, ami lehetővé teszi, hogy a szituációk széles körére alkalmazzák őket. Az ebben a jelentésben foglalt információk fényében a Bizottság egyetért azzal, hogy jelenleg nincs szükség az irányelvek módosítására.

A Bizottság felkéri a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottságot ennek a bányászattal és egyéb kitermelő iparágakkal foglalkozó állandó munkacsoportján keresztül, hogy az értékelés alapján vonja le következtetéseit.

[18] A Tanács 2003. július 22-i határozata a munkahelyi biztonsági és egészségvédelmi tanácsadó bizottság létrehozásáról, HL C 218., 2003.9.13., 1. o.